

Bernal, 6 de febrer de 1994

Estimat amic,

tinc al davant la teva del 16 d'octubre, però em sembla que, després d'haver-nos vist personalment i de les llargues xerrades que vam tenir ocasió de fer, no tindria massa sentit mirar de reprendre o de comentar els temes d'aquella carta, no trobes?

Ja saps que vaig tornar cap aquí carregat de feina: la traducció de *Scarlett*, de *The Golden Bowl*, i un parell de "cues de palla", una de les quals havia de tenir enllestida a més tardar pel maig, i encara em quedaven un centenar de pàgines del llibre d'Amy Tan, per a Muchnik, de manera que, tan bon punt vaig ser aquí, vaig asseure'm davant l'ordinador i vaig acabar la traducció darrera i la "cua de palla". Es veu que m'hi vaig posar d'una manera tan compulsiva, que vaig quedar grogui. Què vam fer, doncs? Amb la Isabel ens en vam anar a veure el nostre fill, al Neuquén, on ens hi vam estar quatre dies i, després, ens en vam anar a San Martín de los Andes, un indret paradisiac a tocar de la cordillera, on ens hi hem passat tres dies i mig. Ahir vam tornar-ne, en un viatge amb autobús de vint-i-quatre hores! Per sort, els micros aquests són com una mena d'avió pel que fa als seients i fins i tot et serveixen sopar i esmorzar, tenen un petit pixador i una cambrera amb minifaldilla, que t'ensenya les comes quan passa amunt i avall pel passadís. Un dels encants de San Martín de los Andes el constitueixen els llacs, així que es poden fer excursions amb llanxa per dins d'alguns d'ells i també es pot fer un recorregut per terra, entremig de boscos de pins xipré, coihues, roures i canyes colihues, que són unes canyes massisses i molt flexibles, amb plomalls als nusos, i que ara

s'utilitzen per fabricar mobles, durant el qual els visites tots: n'hi ha vuit des de San Martín fins a Bariloche. Als llacs hi ha truites de tota mena, perques i "pejerreyes". Als boscos hi ha ocells diversos, senglars, cèrvols, llebres, etc. Els camins són força bons i vam tenir la sort que feia uns dies plujosos, però de pluja fina intermitent, que s'alternava amb sortides de sol per entremig dels núvols, amb l'aparició d'arcs iris, que en alguns casos no prenen la forma d'arc, sinó que són una franja horitzontal a través d'un cim, que et fa l'efecte que l'han pintat amb colors. Vam dinar en un hostel on vam poder assaborir pernil de senglar i de cèrvol, així com una truita de riu acabada de pescar, com qui diu, juntament amb una truita a la francesa amb bolets de la zona, tot ben regat amb vins exquisits. Si després de tot això, no t'agafen ganes de venir, és que no m'he sabut explicar o bé que tu no tens paladar ni amor per la natura. Tot i que vam treure fotografies, l'experiència em diu que mai no assoleixen de reflectir ni de lluny la realitat. O sigui que les vivències te les has de conservar a l'esperit i, com a màxim, les fotos et serveixen de recordatori.

Bé, no et vull fer més dentetes. Tornant a la feina, pocs dies abans de marxar, em van trucar una altra vegada de can Vicens Vives per insistir a proposar-me de fer la traducció de *La perla* de John Steinbeck, i van aconseguir que acceptés, de tal manera que encara m'he complicat més la vida i no sé pas com m'ho faré per acabar-ho tot abans de l'octubre. I una cosa curiosa: quan vaig trobar el llibre original, resulta que hi conservava un parell de fulls traduïts per mi l'any 1952, com he pogut veure per la data que figura al dors, ja que vaig utilitzar unes llistes de preus de la firma on treballava aleshores. Per a

després, els de Columna em van oferir uns contes de la Isak Dinesen, l'autora de *Out of Africa* (*Memorias de Africa*, en castellà), i ho he acceptat també, però això vindrà tot seguit del que ja tinc i, per tant, no hi ha cap problema.

Per tot això, aprofito aquest cap de setmana per fer-te aquestes ratlles, ja que, després, no tindrè gaire temps de lleure. Amb tot, espero que tu m'escriguis com si res, eh?

Penso que caldria insistir a reclamar el vídeo a la gent de Girona, juntament amb el dossier de premsa i algun exemplar més de les cartes a Pedrolo. I si els fessis un truc, de part meva?

A en Vellvé encara no li he enviat el que em demanava, però ho faré qualsevol dia d'aquests. T'ho dic per si te'l trobes o et telefona.

T'adjunto un parell de fotos de Girona, malgrat que no han quedat massa bé, perquè et serveixin de record.

Espero que les coses et vagin bé. Els de casa t'envien records i jo et prometo ser més extens a la propera. Rep una forta abraçada del teu